

Circulaire economie. Niets wordt weggegooid.

In dit testament uit 1536 laat Trijn Dirck Janszoon Hackersdochter alles na wat ze bezit. Ze geeft het minderbroederklooster een ton bier op voorwaarde dat ze op het kerkhof van het klooster begraven wordt én zij geeft bijna al haar bezittingen aan het Onze Lieve Vrouwegasthuis. Zij hoopt dat haar ziel eerder in de hemel komt doordat zij op het kerkhof van het klooster begraven wordt en doordat zij haar spullen weggeeft aan het gasthuis.

Ook verklaart Trijn dat, wanneer zij sterft, haar zus haar grauwe mantel met bont krijgt en een andere dame krijgt haar dagelijkse pak. Niets wordt dus weggegooid.

Uitleg:

De laatste tijd hoor je steeds meer over de druk die fast fashion op het milieu en de maatschappij legt. We willen weer duurzaam kleding produceren en veel mensen kopen daarnaast vintage kleding en spullen.

In de middeleeuwen kon je niet zomaar even naar de H&M om een nieuwe outfit te kopen. Fast fashion bestond nog niet. Stoffen en kleurstoffen waren duur en het loon van de kleermaker was iets waar mensen jaren voor moesten sparen. De meeste mensen hadden daarom een zeer beperkt aantal outfits, namelijk het dagelijkse pak en als je mazzel had een iets chiquer setje. Vooral de dagelijkse kleding was grijs, zonder veel kleur.

In de archieven vinden we testamenten waarin mensen hun spullen nalaten aan anderen. Alle potten, pannen, bekers en borden krijgen een nieuwe eigenaar. Niets gaat weg. Zo laat Trijn haar grauwe tabbert met pels na aan haar zus en haar dagelijkse pak aan een andere vrouw. De rest van haar spullen gaat naar het gasthuis.

Vragen:

Wat doe jij om duurzaam te leven?

Ben jij bereid om tweedehands kleding te dragen?